

Hirek

Árpád a másodoszlályu adótitzi, Lengyel István a községi bírói, Kiss István a segédvámfelügyelői, Szomor János, Kiss Antal és Olajos Mihály a vámfelügyelői, Dani József a javadalmi segédkönyvelői. Vecsernyés István a számtiszt, Mészáros József az irodatiszt, Kovács Ernő az irodasegédtiszt, Fodor József, Vezér Ernő, Pleskó Andor, Pávó János, Hlavanda Gizella és Nagy Erzsébet az írnoki állásokat nyerték el.

A két nő megválasztása nagy meglepetést kellett, mert mindenki azt hitte, hogy a konzervatív hajlandóságú városatyák vannak többségben, akik erősen ágáltak a nők megválasztása ellen. De a jég megtört, a városi konvent végre lobogót hajtott a nők előtt.

A szülésznői állásokra minden kandidátat megválasztottak, mert kettő időközben visszavonta pályázatát és így éppen annyi maradt, mint amennyi állás volt.

A kántorválasztás.

Következett a választógyűlés új fejezete, a belvárosi kántor megválasztása. Dr. Gád Endre kultúr tanácsnok ismertette néhány szóval a bíráló bizottság véleményét, amely szerint Csomák Elemér az alkalmasabb a tisztségre. Harmincöt városatyá névszerinti szavazást kért. A főispán háromnegyed 7-kor hirdette ki a tiúkos szavazás eredményét. Csomák Elemér 70, Heckmann István pedig 54 szavazatot kapott. A belvárosi kántor tisztségét tehát Csomák Elemér nyerte el, hiveinek kitörő lelkesedésére.

A főispán ezután felügyesztette a közgyűlést és folytatását csütörtök délután 4 órára tűzte ki, amikor a rendes tárgysorozatra kerül már a sor. A tűzes levegőjű közgyűlési terem lassan kiürült, a felhevült városatyák a karzat közönségével elvegyülten özönlöttek ki az utcára, a boldog és a szomorú arcok lassanként eltűntek a zuhogó esőben.

A népszövetségi ligák mai ülése.

A népszövetségi ligák folytatólagos teljes ülését ma délelőtti 10 órakor nyitotta meg Adelswaerd báró elnök. Apponyi Albert gróf a magyar delegáció nevében kijelentette, hogy nem fogadhatja el azt a rendelkezést, mely szerint a tankönyveknek a béke szempontjából való átvizsgálására kiküldendő bizottság ítélt minden egyes állam tankönyveiről és általában szellemi termékeiről. A bizottság ilyen irányú működése a magyar hatóságok, de az egész magyar közvélemény részéről is komoly ellenállásba ütköznék. Csak azt tartja kimondhatónak, hogy minden egyesület a maga országában tegyen meg mindent a háborús propagandának az iskolákból és irodalomból való kiküszöbölésére. Dumas francia megbízotti csatlakozott Apponyi felfogásához. Proudhommeaux ellene szólt fel és az eredeti szöveget tette magáévá.

Románia igényli az Erdős-Kárpátok egy részét.

Nemrégiben a cseh lapok azt a hírt terjesztették, hogy Románia el kívánja szakítani az Erdős-Kárpátok egy részét Csehországtól. Erre a részre Romániának igénye van. Főként Máramaros vidékéről van szó. A Cseszky Devnik című pilseni nemzeti demokrata újság szerint ez a hír valóságban alapul. Ez ideig nem tudni, hogy a cseh kormány tette-e valamit ez ellen a román akció ellen. Az érdekelt rész lakosságát a hír nagyon nyugtalanítja.

Kompromisszum a genti egyetem dolgában.

A Matin brüsszeli tudósítója a következőket jelenti: Az az aggodalom, hogy Theunis lemond a megbízásról, ha a kamara csütörtöki ülésén nem mutatkozhat be új kabinéjével, abban az esetben könnyen megtörténhet, hogy a baloldali kormány kerül felszínre, arra indította a jobboldali pártot, hogy az utolsó órában elfogadják a Nolf-féle kompromisszumot és lehetővé tegyék Theunisnak a kormány alakítását. Ez az indítvány abból áll, hogy a genti egyetemen minden fakultáson két nyelvű, a francia és flamand legyen a tanítás és a diákok szabadon választhassanak, hogy francia, vagy flamand előadást kívánnak-e hallgatni. A Matin brüsszeli tudósítója jelenti, hogy szerdán délelőtti a szabadelvű pártok, egyidejűleg a baloldali pártok is döntő ülést tartanak.

Merényletet követtek el Pasics ellen.

A zágrábi sajtóiroda jelenti Zágrábról: Amikor Pasics szerb miniszterelnök ma délután 1 órakor elhagyta a skupstina épületét, Raics Milutin banktisztviselő revolverből négyszer rálőtt a miniszterelnökre.

Az egyik lövés Pasics miniszterelnök kezét surolta, autója ablakának egy szilánkjá pedig a miniszterelnököt az orrán sebesítette meg. Mindkét sebesülés jelentéktelen. A merénylet magyarországi szerb, 1897-ben született, sok évi Magyarországon való tartózkodás után nem rég jött Belgrádba. A merénylet indító oka politikai természetű s a tett elkövetésének gondolata diltólag a magyarországi szerb nemzeti párttól származik, viszont Raics ezt tagadja és azt állítja, hogy személyes okokból követte el tettét.

— Az Orvosszövetség közgyűlése. Az Országos Orvosszövetség szegedi fiókja ma délután tartotta dr. Boros József elnöke alatt évzáró közgyűlést, amelyen betöltötték a megüresedett tisztikari és választmányi tagsági helyeket. Aelnöknek egyhangulag dr. Leitner Vilmos egyetemi m. tanárt, a Szemkórház volt igazgató-főorvosát választották meg, jegyzőnek pedig dr. Vas-Zoltán Józsefet, míg a választmányba dr. Kubinyi Pál egyetemi tanár és dr. Krausz József került.

— Fizetésemelés a differenciák kiutalása nélkül. A közalkalmazottak júliusi rendkívüli segélyét a kormány — mint ismeretes — néhány nap előtt kilencven százalékkal felemelte. A közgyűlés régebbi határozata értelmében a városi tisztviselők rendkívüli segélyét is ugyanilyen arányban kell emelni. A számvevőség a közgyűlési határozat alapján már meg is kezdte az új rendkívüli segélyek számfejtését, azonban egyelőre még nagyon kétséges, vajon a városi alkalmazottak júliusi elsőjén tényleg megkaphatják-e a főemelt segélyeket. A város főpénztárában ugyanis csupán az a harmincmillió korona van, amelyet a polgármester hozott magával Budapestre a forgalmi adóra kieszközölt előlegként. Ez a harmincmillió pedig éppen csak a régi fizetésekre elég, a rendkívüli segélyek kilencven százalékos emelése, a felemelt természetbeni ellátás váltásösszegével együtt huszmillió korona többletkiadást jelent. Megkérdeztük a polgármestert, hogyan oldja majd meg a főpénztár elsőjén ezt a nehéz feladatot. Bizony bajos lesz — válaszolta a polgármester —, mert pénz egyelőre nincs. Nem hiszem, hogy az állami tisztviselők megkapják elsőjén a differenciát, mert az emelés nagyon hirtelen jött, tehát a városi alkalmazottaknak is várni kell arra, amíg befolyik a szükséges összeg a főpénztárba. A városi tisztviselők körében azonban nagy a nyugtalanság, mert a drágaság hallatlan növekedése miatt minden napi késedelem lerombolva amit a pénz vásárló képességéből és így ha néhány hét múlva meg is kapják a differenciákat, az már közel sem ér annyit, mint amennyit elsőjén ért volna.

— Bérmozgalmak és sztrájkok a vidéken. A szombathelyi motorgyárban a munkások azt kö etelték, hogy a budapesti gyárakban érvényben lévő béreket adják meg nekik, vagy 75 százalékos bérjavítást fizesse nek. Az igazgatóság a munkásság követelését nem teljesítette, mire a gyárban beszüntették a munkát. Közel 1000 munkás sztrájkol. Ugyancsak bérmozgalmat indítottak a pécsi vasmunkások is. A pécsi munkásság ötven százalékos fizetésemelést kért a munkaadóktól, akik azonban harmincat ajánlottak fel. A tárgyalások megindultak, azonban nem igen kecsegtetnek eredménnyel, lehet, hogy a pécsi munkások is sztrájkba lépnek.

Szomaházy „Feleségképző akadémiájából” Bessie előadást tart a Belvárosban.

— László-napi bucsu Alsótanyán. Alsótanya népe július elsőjén, vasárnap tartja meg a Szent László-napi bucsút Alsókőzponton. A bucsún részt vesz Aigner Károly főispán, Bottka Sándor rendőrfőtanácsos, Kósó István államtitkár és Somogyi Szilveszter polgármester is. Kósó István a mise után beszámoló beszédet tart, mint a kerület nemzetgyűlési képviselője.

Mielőtt megválna briliáns, arany és ezüst értékű tárgyaitól, forduljon bizalommal Mülthoffer ékszerészhez (Károly-u. 2.) ahol a legmagasabb árban értékesítheti. 831

— Tichon patriarchát szabadonbocsátották. Tichon patriarcha kérelmére a legfelsőbb törvényszék elhatározta, hogy szabadonbocsátja. Tichon elismeri az ellene emelt vádak jogoságát, bánja cselekedeteit, melyeket az állam rendje ellen követett el s kijelenti, hogy már nem ellensége a szovjetkormánynak, határozottan visszavonul a monarchista és a fehér gárdista ellenforradalmároktól.

— A dorozsmai bíró panasza. Dorozsma nagyközség érdemes bírája, mintha Gárdonyi Géza fantáziájából lépett volna elő, komájával, a kisbíróval bekocogott szerdán délelőtti a polgármester szobájába. A polgármester igen megörvendezett a dorozsmai kolléga kedélyes orcájának szemléletén és barátságos kézsorongatások után helyet kínálta meg a tekintélyes látogatókat: „Azér bátorkodtunk tisztelőtünket tönni a polgármestert urnál, mert mivelhogy nagy sérelm érte a falut”. „Mi légyen az a nagy sérelem — rémüldözött őszintén a polgármester. „Hát kérem szépen, a dolog úgy történt, hogy a dorozsmai gazdák némi istenáldásával: meggyel, cseresznyével begyűttek a szögedi piacra. Itt annak módja szerint kipakoltak. Egyszer csak előgyűn egy olyan pesti urféle. Sé szó, sé beszéd, kilencszázötvenér összevásárol mindön gyümölcsöt — kilóra. A földik adták szívesen, mert hát az árát is mögajánlta érte az ur, mög aztán így hamarabb is szabadultak vón’ a piacrul. Amikor aztán fizetésre került vóna a sor, egyszeribe kistült, hogy az a huncut pesti — mögkövetöm, huncut vót, hát csak Pestről szalajthatták ide — hallani sé akar a mögajánlt kilencszázötvenrűl, hanem csak úgy ukmuftuk nyócszázzal számol. A sok hiábavaló beszéddel elszaladt az idő, mönni is köllött vóna mán hazafelé, nem töhettek mást a földik, istentelen káromlások közepette — mögkövetöm, de hát nagy mérgire is van az ilyen hamisság a népnek — elfogadták a nyócszázat a drága portékáért.” „Aztán mit csináljak én” — riadt föl a polgármester. „Mi azt nem tudjuk mögmondani — szólt most a kisbíró, — a sérelm mögvan, valami ratyifikáció kéne”. A polgármester sokáig töprengött a „ratyifikáció” mikéntjén, mert hát a sérelm tényleg megvan, ha mögkinálja már az a fránya pesti a kilencszázötvenet a meggyért, cseresznyéért (orralmasan nagy ár érte, az igaz), de nyolcszázat adni a megállapodás ellenére, csakugyan nem hamisság nélkül való. Tenni kell valamit, az biztos. Végre azt a megoldást találta a polgármester, hogy bíró uramék panaszáról jegyzőkönyvet vététt fel és azt átküldi az államrendőrséghez hasonló esetek máskor való megakadályozása végett. Göre Gábor és társai alyafiságos jóindulattal buciztak aztán el.

— Valorizált polgármesteri gyorssegély. A polgármesteri gyorssegélyalap ismét kimerülőfélben van, miért, miért nem, az emberek ma már nem adakoznak szívesen, nagyon a fogához veri mindenki manapság a papírgarast. A polgármester segényei ettől függetlenül mindig megjelennek a hivatal előszobájában és a huzár, a segélyügyek refesense, hűségesen rajzolgatja számukra a megszokott száz-kétszáz koronás utalványokat. Nem sok ez a segély, fél kiló kenyert sem adnak érte, de ha nem futja több a soványra apadt segélyalapból. A polgármester segényei azonban rettentően érzik a drágaságot. Szomorú arccal, könnyes szemmel fogadják a pecsétes utalványokat, de nem igen szóznak semmit, eddig legalább nem szóltak. Szerdán délelőtti azonban az egyik segény asszony nagyon elcseseredett. Addig rimánkodott a huzárnak, amíg az beengedte a polgármesterhez. — Még mindig kétszáz ir a Ferenc — panaszkodott elcsukló hangon oda-benn és mutatta az utalványt — mé nem „valorizálják” a segélt is, ha mán a kenyeret valorizálják? A polgármester hirtelen nem is tudott mit válaszolni a teljesen igazságos kívánságra. Végre is azzal vigasztalta meg az öreg asszonyt, hogy majd, ha az adományokat valorizálják az adakozók, akkor a szegények is valorizált segélyt kapnak.

O. vosl hír. Dr. Sz. Szamek Sára rendelését Löw Lipót-u. 15. alatt megkezdte. Gyermekeknek rendel d. u. 2-től fél 4-ig. Telefon: 82.